

Cat Le Blanc

OPERACIÓ HALLOWEEN

Estrella Polar

Cat Le Blanc

operació Halloween

Il·lustracions de
Giuseppe Di Maio

Estrella Polar

Tots els noms i personatges relacionats en aquest llibre són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Projecte editorial: Atlantya S.p.A.

Il·lustracions de la coberta: Nicoletta Baldari i Emilio Urbano

Il·lustracions de la història: Giuseppe Di Maio i Andrea Benelle

Il·lustracions de les pàgines inicials dels personatges: Nicoletta Baldari

Supervisió editorial: Alessandra Berello

Directora artística: Clara Battello

Editing: Lisa Lupano

Col·laboració editorial: Beatrice Drago

Col·laboració gràfica: Sara Storari

Idea original de Carolina Capria i Mariella Martucci

Títol original: *Agenti in trappola*

© de la traducció: 2019, Maria Llopis Freixas

Versió original publicada per Fabbri Editori per a Mondadori Libri S.p.A.

© 2018, Atlantya S.p.A., Itàlia

© 2019, Editorial Planeta, S. A.

© 2019, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

Primera edició: setembre del 2019

ISBN: 978-84-9137-862-4

Dipòsit legal: B. 15.398-2019

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

UNA PETITA FADA DESESPERADA

Era ben entrada la tardor i l'ambient a Clover estava més acolorit que mai: els carrers estaven envaïts per les fulles grogues i vermelles dels aurons, mentre que a les portes i als ampits de les finestres de les cases es veien grans carbasses.

Tots els habitants de la ciutat estaven ocupats amb els preparatius de la imminent festa de Halloween i, per descomptat, també la Bobby, la Lola i la Juliette s'havien passat la tarda a casa, fent pastissos d'aspecte terrorífic. Però al cap d'una estona els havia arribat una petició d'ajuda de la Zi, de manera que, amb el permís dels pares de la Bobby, les

Berry Bees havien abandonat la cuina per anar a casa de la seva amiga.

TOC! TOC!

—Daixò... Zi? —va preguntar la Bobby mentre tustava a la porta del bany—. Estàs a punt?

La veu de la Zi els va arribar feble i apagada:

—MAI estaré a punt per posar-me aquesta cosa horrida! Jo demà no vinc a fer «truc o tracte»!

La Bobby es va girar desesperada cap a la Lola i la Juliette, que estaven assegudes l'una sobre la catifa i l'altra sobre el llit de l'habitació de la Zi. Ja feia més de mitja hora que esperaven que la seva amiga es decidís a sortir del bany amb la seva nova disfressa de Halloween posada o, més ben dit, la vella disfressa de Halloween de la Mei. Des de sempre, la Zi s'havia vist obligada a heretar els vestits de la seva germana gran. I per desgràcia la Mei tenia un gust molt diferent del seu.

—*Allez*, Zi, surt que et vegem —la va animar la Juliette—. No pot ser pitjor que la disfressa de Reina de les Flors de l'any passat!

Per tota resposta, la Zi va obrir de bat a bat la porta del bany i va travessar l'habitació amb un vestit de tuls i randes de color rosa:

—Teniu davant vostre la disfressa de la Fada del Bosc Encantat!

La Juliette va arrufar el nas:

—Doncs, m'equivocava... aquesta és molt pitjor!

—Ja us ho havia dit! No puc venir a fer el «truc o tracte» vestida d'aquesta manera! —va ploriquejar la Zi—. Vull ser espantosa, terrorífica, monstruosa! Així no faré por ni a les puces!

—D'aaacooord, no ens deixem dur pel pànic, us recordo que l'any passat vam aconseguir transformar la Reina de les Flors en la Reina de les Flors Matavampirs —va dir la Bobby—. I estic segura que aquesta vegada ens en sortirem millor!

—Mmm... a veure... què pot fer que aquesta disfressa esdevingui espantosa, terrorífica i monstruosa? —es va preguntar la Juliette, mentre caminava al voltant de la Zi per observar-la per totes bandes.

—Potser aquí hi ha la resposta —va exclamar la Lola, que mentrestant havia començat a xafardejar entre els còmics que la Zi tenia als prestatges.

Va agafar un llibre esgrogueït d'una lleixa i va mostrar a les seves amigues una coberta en la qual dos nois corrien pel pati d'una escola perseguits per una colla de morts vivents.

—Necessitem un toc... zombi! —va concloure amb aire de satisfacció.

UN TOC... ZOMBI

—Sucre de llustre! —va anunciar la Lola, mentre abocava una pols blanca al vas de la batedora que havien agafat de la cuina.

—I aigua... —va afegir la Juliette mentre sortia del bany amb un got ben ple.

—I, finalment, l'ingredient fonamental —va conclou-

re la Bobby mentre agitava una bosseta plena d'un líquid vermell—. El colorant!

Mentre la Zi estenia a terra un hule per posar-hi al damunt l'odiada disfressa de Fada del Bosc Encantat, les tres amigues van batre una bona estona la barreja fins a aconseguir una solució densa i vermella.

—Rosa i vermell, una de les meves combinacions cromàtiques preferides: som-hi, a la feina! —va exclamar la Juliette, que va omplir una xeringa sense agulla i va abocar el líquid sobre el vestit de Fada del Bosc Encantat.

La idea que els havia donat el còmic *High school zombie* semblava que funcionava: uns quants esquitxos de sang falsa i el xaró vestit de tul de la Zi ja començava a semblar una disfressa de... Fada Zombi!

Però l'operació encara no havia acabat: hi faltaven els últims detalls, dels quals s'havia encarregat en Luke, amic de la infància de la Zi i la Bobby, i gran expert en la realització de maquillatges fastigosos.

—Com va la zombització, noies? —va preguntar el noi, traient el cap a l'habitació just en aquell precís moment.

Llavors la Lola va estripar enèrgicament una màniga bufada.

—Molt bé! —va dir satisfeta.

—Has rebut el meu missatge? —va preguntar la Bobby mentre continuava abocant sang falsa al vestit—. Has aconseguit crear les crostes per al maquillatge?

En Luke, emocionat, va dir que sí i va començar a buscar a la motxilla:

—Són les crostes més fastigoses que he fet mai: fins i tot tenen pus!

—Dona-me'n una, ràpid, jo també em vull sentir zombi —va exclamar la Bobby, allargant el braç cap a en Luke. I en aquell moment va veure que el penjoll en forma de gerd que duia al braçalet començava a fer pampallugues!

També la maduixa i el nabiu als braçalets de la Lola i la Juliette s'havien activat. Era el senyal de Miss Berry: la directora de la BIA, l'agència d'espionatge més famosa del món; les necessitava.

La Juliette va anar cap a la porta de l'habitació:

—Cucs! Necessitem cucs!

La Zi va arrufar les celles:

—Cucs?

—*Oui, oui* —va improvisar la Juliette—. Pensa quin realisme tindria la teva disfressa si hi hagués cucs sortint de les butxaques!

—UAU! —va exclamar en Luke—. Us acompanyem!

—NO, NO, NO. —La Lola els va barrar el pas—. Us heu de quedar aquí!

—Exactament: us heu de quedar aquí per estrenar-vos amb el crit dels zombis —els va interrompre la Bobby—. GGGGGRRRRRRRR!

I, al cap d'un moment, va baixar corrent les escales amb les altres.

